

KVĚTEN

DUCH SVATÝ JE DUCH BOŽÍ

*Bůh nedává Ducha svatého těm,
kteří po tom křičí,
ale těm,
kteří mu naslouchají.*

Písmo svaté mluví o Duchu Božím v obrazech, které ukazují, jak působí. Je tvořivou silou a jako dech života. Je jako oheň a bouře. Osvěcuje a posiluje. Vane, kde chce.

Duch Boží se vznáší nad vodami /Gen 1,2/. Je dechem Božím, který člověku udílí život /Gen 2,7/. Proroky činí svědky Božího slova.

Ještě více než u nich bude učedníkům zřejmé u Ježíše, že je Duchem Božím veden. Také první svědkové víry jsou vedeni Duchem Božím, když hlásají evangelium. Lidé, kteří následují Ježíše, zakoušejí, že Duch Boží oživuje, že dodnes proměňuje lidi a tvoří nový život. Poznávají jej jako Zastávce, jak jej označuje Janovo evangelium /Jan 16,7/. Protože je tu v Něk sám Bůh, vyzývá Církev Ducha svatého jako osobu a prosí jej o jeho dary.

V prefaci o Nejsvětější Trojici vyznává Církev:

„Neboť tys jeden Bůh a jeden Pán se svým jednorozeným Synem a Duchem svatým.“

Ve velkém vyznání víry se Církev modlí:

„Věřím v Ducha svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.“

Prorok: ve SZ zvěstovatel Božího poselství; je si vědom, že je k tomu Bohem /Božím Duchem/ povolán. Proroci vystupují především v době mezi 8. a 5. stoletím před Kristem. Jsou proroci jako Eliáš, kteří pouze kázali, jiní vytvořili také spisy. Podle rozsahu jejich spisů se rozlišují čtyři „velcí“ (Izaiáš, Jeremiáš, Ezechiél, Daniel) a 12 „malých“ proroků.

Božské osoby: Je vírou Církve, že se Bůh v Ježíši Kristu ukázal, jaký je. V Duchu svatém zůstává Ježíš Kristus blízko své Církvi. Známe tedy tři božské osoby: Otce, Syna a Ducha svatého.

1.	pátek	Sv. Josefa dělníka, první pátek v měsíci
2.	sobota	Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve - první sobota v měsíci
3.	NEDĚLE	5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ - první neděle v měsíci
6.	středa	Sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka
8.	pátek	Panny Marie, Prostřednice všech milostí
10.	NEDĚLE	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
12.	úterý	Svátek Výročí posvěcení katedrály, sv. Pankráce, mučedníka
13.	středa	Panny Marie Fatimské
14.	čtvrtek	Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ
16.	sobota	Poutní slavnost SV. JANA NEPOMUCKÉHO
17.	NEDĚLE	7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
18.	pondělí	Sv. Jana I., papeže a mučedníka
20.	středa	Sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze
21.	čtvrtek	Sv. Kryštofa Magallanese, kněze, a druhů
22.	pátek	Sv. Rity z Cascie, řeholnice
23.	sobota	Vigilie Slavnosti Seslání Ducha sv.
24.	NEDĚLE	Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
25.	pondělí	Památka Panny Marie, Matky církve
26.	úterý	Památka sv. Filipa Neriho, kněze
27.	středa	Sv. Augustina z Canterbury, biskupa
28.	čtvrtek	Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
29.	pátek	Sv. Pavla VI., papeže
30.	sobota	Památka sv. Zdislavy
31.	NEDĚLE	Poutní slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

POUTNÍ SLAVNOSTI

Obě poutní slavnosti našich kostelů: sv. Jana Nepomuckého a Nejsvětější Trojice budeme letos slavit v květnu (*viz liturgický kalendář*). Po bohoslužbách může následovat tradiční setkání účastníků s pohoštěním.

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

Po celý měsíc květen budeme slavit májové pobožnosti vždy **od 17. hod.** před večerní mší svatou.

FARNÍ RADA

Setkání farní rady se uskuteční **v pátek 15. května**.

POUTNÍ VÝPRAVA

Poutní výprava do Milevska a Sepekova se koná **v sobotu 13. června**. Odjezd autobusem bude v 8.00 hod. od kostela sv. Jana Nepomuckého.

Zájemci se mohou zapsat v sakristii. Program pouti bude oznámen během cesty.

Mši sv. budeme slavit v Milevsku. **Večerní mše sv. u svatého Jana tím pádem nebude.**

BIBLICKÉ KATECHEZE

Biblické katecheze s výkladem žalmů budou pokračovat **v sobotu po večerních bohoslužbách**.

Rozloučení s panem Miroslavem Zborníkem

Ve středu 15. dubna jsme se při zádušní mši sv. rozloučili s naším milým farníkem Miroslavem Zborníkem. Svým vytrvalým a věrným duchovním životem a starostí o rodinu byl dobrým příkladem pro svou i naši farní rodinu. Snažil se také pomáhat v péči o kostel, při které před několika lety utrpěl úraz. Poslední roky svého života prožil v obětech a modlitbách. Svěřujeme jej do náruče Boží lásky.

P.L.

Vážení a milí farníci,

dne 3. 4. ve věku nedožitých 83 let odešel na věčnost můj **tatínek Miroslav Zborník**. Rozloučení bylo 15.4. v kostele sv. Jana Nepomuckého. Dovolte mi, abych se s Vámi podělil o vzpomínku, kterou jsem přednesl na konci mše svaté.

Milý tatínku,

před měsícem jsme se loučili s tvým synem a s naším bratrem Jiřím. A dnes tu stojím jako tvůj nejmladší syn a loučím se s tebou. Je těžké najít slova, která by dokázala vyjádřit všechno, co cítím.

Chci ti poděkovat za všechnu péči, lásku a výchovu, kterou jsi mi dal – i když to se mnou někdy nebylo jednoduché. Nikdy jsi to nevzdal. Vždy jsi tu byl pro mě, trpělivý a pevný.

Děkuji ti za všechny chvíle, které jsme spolu prožili. Vzpomínám si, jak jsi mě nosil na krosně, když jsem byl malý a nechtělo se mi chodit. Tehdy jsem možná nechápal, co všechno pro mě děláš – ale dnes to vím dím jasněji než kdy dřív.

Učil jsi mě obětavosti. Učil jsi mě, že má smysl pomáhat druhým a starat se o své blízké. Chodili jsme spolu k babičce do Dejvic, uklízeli, pomáhali, dělali, co bylo potřeba. Byly to obyčejné chvíle, ale dnes vím, že právě v nich bylo něco velmi důležitého.

Mnoho lidí tě znalo jako tichého člověka. Ale já si tě pamatuji i jinak. Když jsme spolu sledovali fotbal nebo hokej a naše mužstva vyhrávala, rozhodně jsi nebyl tichý. V těch chvílích byla vidět tvoje radost, nadšení i srdce.

Mnozí z nás si tě pamatují také jako ministranta ve farnosti u svatého Gotharda v Bubenči, kam jsi chodíval s rodiči i sourozenci a kde jsi také ministroval u oltáře s páterem Hermmachem, který se stal pro tebe

duchovním vzorem. Přátelství s ním trvalo až do jeho smrti.

V posledních letech jsi rád sledoval politiku. Měl jsi nadhled, humor a dokázal jsi věci pojmenovat s lehkostí, které v dnešním světě často chybí. I v tom jsi byl pro mě inspirací.

Když tě před několika týdny odvezli do nemocnice, vůbec mě nenapadlo, že už se domů nevrátíš. Při mé poslední návštěvě v nemocnici jsi mi při loučení řekl, že chceš domů.

A já věřím, že jsi domov nakonec našel. Jen na jiném místě, než jsem si představoval.

Věřím, že se jednou znovu setkáme. A do té doby si tě ponesu v sobě – ve vzpomínkách a v hodnotách, které jsi mi dal.

Děkuji ti za všechno a odevzdávám tě do nebeské náruče.

Tvůj syn Petr

Odešel ke svému Otci

Do Boží náruče odešel také po dlouhé nemoci tatínek našeho bývalého farníka Honzy Fridricha pan **Jan Fridrich**. Rozloučení se konalo při mši svaté v pátek 10. dubna 2026 v kostele sv. Prokopa v Praze – Stodůlkách. Pamatujme i na jeho duši v našich modlitbách.

Církevní příkázání

Pět církevních příkázání má zaručit věřícím nezbytné minimum ducha modlitby, svátostného života, mravního úsilí a růstu lásky k Bohu a bližnímu. *Jsou to:*

- 1/** o nedělích a dalších zasvěcených svátcích se zúčastnit mše svaté a zdržet se práce a činností, které by posvěcování těchto dní mohly bránit;
- 2/** alespoň jednou za rok vyznat své hříchy ve svátosti smíření;
- 3/** alespoň v době velikonoční přistoupit ke svatému přijímání;
- 4/** ve dnech stanovených církví se zdržovat požívání masa a zachovávat půst;
- 5/** podle svých možností přispívat na hmotné potřeby církve.

Svátky

Neděli, den Páně, v němž se slaví velikonoční událost, je nutno v celé církvi zachovávat z apoštolské tradice jako prvotní zasvěcený svátek. Rovněž se musí zachovávat den **Narození našeho Pána Ježíše Krista, Zjevení Páně, Nanebevstoupení Páně, svátek Těla a krve Kristovy, Svaté Bohorodičky Marie, jejího Neposkvrněného početí a Nanebevzetí, svatého Josefa, svatých Petra a Pavla a Všech svatých.**

O nedělích a dalších zasvěcených svátcích jsou věřící vázáni povinností **zúčastnit se mše**; kromě toho se zdrží práce a činností, které jsou na překážku bohoslužbě a radosti, vlastní dnu Páně, nebo náležitému duševnímu i tělesnému zotavení. /CIC kán. 1246-47/

I když uvedené zasvěcené svátky (je jich celkem 10) nejsou zdaleka v naší zemi spojeny s pracovním klidem, přesto jsme povzbuzováni ke slavení bohoslužeb v těchto dnech. Láska si umí najít svůj čas...
P. L.

Vážení a milí farníci,
ráda bych se Vám představila. Jmenuji se **sekačka Adéla**, sama jezdím, sama seču...
Mám tedy vlastní pojezd + sečení a sběr do koše.
Naši farní zahradu je potřeba vždy jednou týdně posekat. Já, sekačka Adéla, budu moc ráda, když se o mě podělí více lidí a ne jenom jeden farník.
Do služby sekání se, prosím, hlase se u mého správce, *Petra Zborníka*.
Děkuji.
Sekačka Adéla

P. S.: Mohou se hlásit i rodiny

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., P. Zafka

15. každého měsíce

80 výtisků

<http://farnostkosire.webnode.cz>

Grafická úprava: P. Zafka

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné